

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 12.11.2010
COM(2010) 662 окончателен

2010/0325 (COD)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно списъка на документите за пътуване, даващи право на притежателя им да премине външните граници, и върху които може да се полага виза и относно създаването на механизъм за установяването на този списък

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. Контекст на предложението

Член 17, параграф 3, буква а) от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген (КСШ) постановява, че „Изпълнителният комитет взема и необходимите решения относно ... пътните документи, на които може да се поставя виза“. В съответствие с този член през 1998 г. и 1999 г. бяха изготвени две решения на Изпълнителния комитет „за съставянето на Ръководство от образци на документи, в които може да се поставя виза“ (SCH/Com-ex (98)56 и SCH/Com-ex (99) 14) и вследствие беше изготвена съществуващата „Таблица на документите за пътуване на граждани на трети държави за целите на издаване на виза и пресичане на граници“. Приложение 11 към Общите консулски инструкции (ОКИ) включва някои „критерии за определяне на това дали в даден документ за пътуване може да се полагат визи“. Въпреки това, на 5 април 2010 г. Регламент 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Визов кодекс на Общността („Визовият кодекс“) отмени както член 17, параграф 3 от КСШ, който беше правното основание за SCH/Com-ex (98)56 и SCH/Com-ex (99)14, така и ОКИ.

Член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 789/2001 на Съвета постановява, че „всяка държава-членка съобщава на генералния секретариат на Съвета измененията, които желае да внесе в ръководството за документите, върху които може да се полага виза ...“. Член 3 от същия регламент постановява, че „Генералният секретариат на Съвета отговаря за изготвянето на преработени варианти на ... ръководството за документите, върху които може да се полага виза...“. На свой ред Регламент 789/2001 също така беше отменен от Визовия кодекс.

Съществуващата „Таблица на документи за пътуване на граждани на трети държави за целите на издаване на виза и пресичане на граници“ (наричана по-нататък „таблицата“) се състои от пет части:

- I: „Документи за пътуване, върху които може да се полага виза“, в която се изброяват документите, издавани от всички трети държави, чиито граждани са обект на изискване за виза, третите държави, чиито граждани не са обект на такива изисквания и държавите-членки, които все още не прилагат напълно достиженията на правото от Шенген.
- II: „Паспорти за чужденци, издавани от шенгенските държави, върху които може да се полага виза“, в която се изброяват: документа за пътуване на чужденци (или паспорта за чужденци или паспорта за лица, които не са граждани), документа за пътуване на бежанци (Женевска конвенция от 28 юли 1951 г.) и документа за пътуване на апатриди (Нюйоркската конвенция от 28 септември 1954 г.).
- III: „Списък на документите за пътуване, издавани от международни организации“, в която се изброяват 12 документа, издавани от международни организации.
- IV: „Постепенно съставяне на документален регистър, съдържащ копия на оригинали“ (тази част не е изготвена).
- V: „Информация за известни фиктивни паспорти.

Таблицата се актуализира периодично въз основа на нотификации от страна на държавите-членки до Генералния секретариат на Съвета. Консолидирани версии, като цяло се публикуват веднъж годишно.

Таблицата има две цели: от една страна тя позволява на органите за граничен контрол да проверяват дали даден документ е признат за целите на преминаването на външните граници и от друга, позволява на консулския персонал да проверява дали всички държави-членки, прилагащи общата визова политика признават даден документ за целите полагане на визов стикер. Териториалната валидност на издадената и положена виза трябва да съответства на територията на държавата-членка, признаваща документа за пътуване, т.е. ако държава-членка не признава даден документ за пътуване, притежателят на документа за пътуване няма да има достъп до територията на тази държава-членка. Правилата за издаване в такива случаи на визи са определени в член 25, параграф 3 от Визовия код.

Съгласно член 5, параграф 1, буква а) от Кодекса на шенгенските граници (КШГ) „гражданите на трети страни трябва да притежават валидни пътни документи или документи, които дават право за преминаване на границата“.

Основания и цели на предложението

Съществуващата „Таблица на документите за пътуване“, която датира от междуправителствения период на шенгенското сътрудничество, е необходимо да се адаптира към институционалната и правната рамка на Европейския съюз. Правното основание за шенгенските разпоредби за визовата политика и за „нормите, реда и условията, които да бъдат спазвани ... при осъществяването на проверките на лицата по [външните] граници“ е член 77, параграф 2, букви а) и б) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

Някои разпоредби на Визовия кодекс са свързани с признаването или непризнаването от държавите-членки на документи за пътуване, издадени от трети държави. Има само едно изрично позоваване в Кодекса на шенгенските граници на признаването или непризнаването от държавите-членки на документи за пътуване, притежание на граждани на трети държави, желаещи да преминат външните граници. Съществуващата таблица също така включва документите, даващи право на техните притежатели да преминат външните граници.

Досега няма систематичен мониторинг на списъците на документи за пътуване, издавани от трети държави. Вследствие държавите-членки не трябва да указват позицията си във връзка с признаването или непризнаването на всички включени документи. Това създава правна несигурност за притежателите на някои документи за пътуване, които рискуват да получат отказ за влизане или на които е издадена виза с ограничена териториална валидност, позволяваща им да пътуват само до държави-членки, които признават техния документ за пътуване. Освен това, „непризнаването“, указано в Таблицата, често е резултат не от специално решение на съответната държава-членка да не признава документа за пътуване, а от липсата ѝ на позиция по отношение на въпросния документ.

Предвид изключителните правомощия на държавите-членки по отношение на признаването на документи за пътуване, не е възможно определянето на правила за хармонизиране на признаването на документи за пътуване. Поради това, настоящото

предложение е ограничено до създаването на механизъм, който да осигури, че списъкът на документи за пътуване, издадени от трети държави, постоянно се актуализира, до установяването на централизиран механизъм за техническата оценка на такива документи за пътуване, и накрая, за осигуряване на това, че държавите-членки изразяват позицията си по отношение на признаването или непризнаването на всички включени в списъка документи за пътуване. При все това, предложението също така предвижда обмена на информация в рамките на консултативен комитет с цел постигане на обща позиция между държавите-членки по признаването или непризнаването на даден документ за пътуване.

2. Правни елементи на предложението

Целта на предложението е създаването на механизъм, който да осигури, че списъкът на документи за пътуване, издадени от трети държави, постоянно се актуализира, до установяването на централизиран механизъм за техническата оценка на такива документи за пътуване, и накрая, за осигуряване на това, че държавите-членки изразяват позицията си по отношение на признаването или непризнаването на тези документи. Структурата на списъка на документи за пътуване беше модернизирана и обвързана с Регламент 539/2001, изреждащ третите държави, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване.

Таблицата също така ще съдържа информация за: документи за пътуване, издадени от държави-членки, които не прилагат достиженията на правото от Шенген спрямо документи за пътуване, издадени от държави-членки на граждани на трети държави, на бежанци съгласно Женевската конвенция от 28 юли 1951 г. и на апатриди съгласно Нюйоркската конвенция от 28 септември 1954 г. и спрямо документите за пътуване, издадени от международни организации, напр. Организацията на обединените нации, Европейския съюз, Организацията на Северноатлантическия договор и Международния комитет на червения кръст.

Беше създадена също така връзка към разпоредбите на Визовия кодекс за местното шенгенско сътрудничество (член 48). Член 48, параграф 1, буква в) постановява, че следва да се изготви „пълен списък на документи за задгранично пътуване, издадени от държавата-домакин“. Това ще допринесе за поддържането на данните в актуално състояние.

Предложението не включва част V на съществуващата Таблица — „Информация за известни фиктивни паспорти“. Списъкът на „непризнаваеми“ фиктивни документи за пътуване не може да се счита за изчерпателен и поради това предлага ниска добавена стойност.

Правното основание за предложението е член 77, параграф 2 отДФЕС, тъй като това е правното основание за решенията на Шенгенския изпълнителен комитет SCH/Com-ex (98) 56 и SCH/Com-ex (99) 14, дадено в Решение № 1999/436/ЕО на Съвета от 20 май 1999 г. за установяване, съгласно съответните разпоредби на Договора за създаване на Европейската общност и Договора за Европейския съюз, на правното основание за всяка от разпоредбите или решенията, които съставляват достиженията на правото от Шенген (приложение В, член 4)¹. Предложението предвижда опростяване на

¹ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 17.

административните процедури за публичните органи (на ЕС или национални). Създаването на централизиран механизъм под формата на консултативен комитет, който да може да провежда техническа оценка на документи за пътуване, издадени от трети държави и на тяхната степен на сигурност, ще поделит тежестта, тъй като резултатите от такива оценки ще бъдат споделяни между държавите-членки, като по този начин се предотвратят дублиране на усилията.

Приемането на предложението ще доведе до отмяна на съществуващо законодателство.

3. Консултации със заинтересованите страни

На 3 октомври 2008 г. от службите на Комисията беше организирана среща на експерти във връзка с преразглеждане на Таблицата на документи за пътуване. Участваха експерти от 23 държави-членки.

Държавите-членки призоваха за правен инструмент:

- o създаващ механизъм, който да осигурява, че вписванията засягащи документите, издадени от трети държави са актуални непрекъснато;
- o създаващ централизиран механизъм, благодарение на който държавите-членки да извършват техническа оценка на документи за пътуване, издадени от трети държави, с цел подпомагане на процеса на вземане на решение от страна на държавите-членки относно признаването на документи за пътуване;
- o създаващ механизъм, който задължава държавите-членки да изразят своята позиция спрямо всички включени в списъка документи;
- o евентуално, разпоредби за хармонизирана позиция относно „традиционни“ видове документи за пътуване (обикновени, дипломатически и служебни/официални/специални паспорти);
- o базиращ Таблицата върху списъци I и II от Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване;
- o поддържащ сегашната структура на Таблицата, но като се заличи част V;
- o осигуряващ, че Таблицата се намира „онлайн“ и се поддържа от Комисията. Електронната база данни следва да съдържа образци на всички изброени документи.

Настоящото предложение на Комисията е взело предвид всички предложения, направени от експерти, с изключение на желанието за по-голяма хармонизация на признаването, предвид посочените по-горе правни ограничения, и за създаването на онлайн база данни с образци на всички документи за пътуване. Въпреки че напълно подкрепя последното, Комисията счита, че основните опасения по отношение на сегашната Таблица на документи за пътуване са неструктурираното актуализиране на вписванията, засягащи документи, издадени от трети държави, както и отрицателното въздействие на оперативно равнище (по-специално по отношение на издаване на визи в

един и същи формат) от липсата на позиция на държавите-членки по отношение на признаването или непризнаването. Поради това, първият приоритет следва да е установяването на канали и процедури за решаване на тези проблеми. Създаването на такава база данни ще отнеме време и ще изразходва ресурси и само ще забави приемането на правния инструмент за решаването на по-належащи проблеми. В дългосрочно отношение, могат да се създадат синергии с FADO (онлайн система за обмен на информация за фалшиви и истински документи, създадена със Съвместно действие 98/700/ПВР и поддържана от Генералния секретариат на Съвета), като се създаде онлайн Таблица на документи за пътуване въз основа на някои от елементите на FADO (напр. изображения на документи за пътуване) и по този начин се избегне ненужно припокриване на усилия. Списъкът на документи за пътуване, предложен от Комисията, както и последващите актуализации, ще бъдат достъпни в електронен вид в базата данни Circa.

Службите на комисията изготвиха документ за обсъждане за срещата на експерти, проведена през октомври 2008 г., определящ редица варианти, които бяха разгледани от експертите на държавите-членки.

С цел да се засили хармонизацията, като в същото време се запазят изключителните правомощия на държавите-членки, свързани с признаването на документи за пътуване, беше избран вариантът за установяването на правен инструмент, постановяващ създаването на механизъм за осигуряване на списък на документи за пътуване, който се актуализира непрекъснато по отношение както на информацията за документи за пътуване, издадени от трети държави, така и на указването от страна на държавите-членки на признаването или непризнаването на тези документи.

4. Оценка на въздействието

Предвид на това, че целите на предложението са да се адаптира вече съществуващата „Таблица на документи за пътуване“ към институционалната и правна рамка на Европейския съюз, да се направи съществуващата система по-ефективна, и да се установи рамка за обмен на информация по решения, взети от държавите-членки на национално равнище, оценка на въздействието не е необходима.

5. Принципи на пропорционалност и субсидиарност

Таблицата на документи за пътуване, представлява неотменна част от достиженията на правото от Шенген за границите и визите. Целите на предложението са да се адаптира вече съществуващата „Таблица на документи за пътуване“ към институционалната и правна рамка на Европейския съюз, да се направи съществуващата система по-ефективна, и да се установи рамка за обмен на информация по решения, взети от държавите-членки на национално равнище.

6. Избор на инструмент

Признаването на документи за пътуване е свързано с изпълнението на съществуващо законодателство на Съюза (т.е. Кодекса на шенгенските граници и Визовия кодекс): то е неразделно свързано с прилагането на разпоредбите на достиженията на правото на Шенген, свързани с проверки на лица на външните граници и с издаването на краткосрочни визи. Но предвид изключителните правомощия на държавите-членки по отношение на признаването на документи за пътуване, инструментът ще бъде под

формата на решение на Европейския парламент и на Съвета, тъй като е ограничен до преразглеждането и модернизирането на Таблицата на документи за пътуване.

7. Отражение върху бюджета

Предложеното решение няма отражение върху бюджета на Европейския съюз.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно списъка на документите за пътуване, даващи право на притежателя им да премине външните граници, и върху които може да се полага виза и относно създаването на механизъм за установяването на този списък

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателен акт на националните парламенти,

като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Въз основа на член 17, параграф 3, буква а) от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г.², решения SCH/Com-ex (98)56³ и SCH/Com-ex (99)14⁴ установиха ръководството за документите за пътуване, даващи право на притежателя им да премине външните граници, и върху които може да се полага виза. Тези решения следва да се адаптират към институционалната и правна рамка на Европейския съюз.
- (2) Списъците на документи за пътуване, издадени от трети държави, следва да бъдат наблюдавани систематично, за да се осигури, че органите на държавите-членки, отговорни за обработката на молбите за визи и за граничния контрол, разполагат с точна информация за документите за пътуване, представяни от граждани на трети държави. Обменът на информация между държавите-членки за издавани документи за пътуване и за признаването от страна на държавите-членки на тези документи за пътуване, както и предоставянето на целия сбор на обществеността следва да се модернизират и направят по-ефикасни.
- (3) По силата на член 48, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността⁵ в

² ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19.

³ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 207.

⁴ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 298.

⁵ ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1.

рамката на местното шенгенско сътрудничество следва да се изготви пълен списък на документи за задгранично пътуване, издадени от държавата-домакин.

- (4) Следва да се създаде механизъм, с който да се осигури, че списъкът на документи за пътуване непрекъснато се актуализира и който да предвижда обща техническа оценка, когато е целесъобразно, на включени в списъка документи за пътуване и да задължава държавите-членки да изразят своята позиция относно признаването или непризнаването на тези документи.
- (5) Държавите-членки са и следва да останат отговорни за признаването на документи за пътуване за целите на разрешаване на притежателя да премине външните граници и за полагането на виза.
- (6) Държавите-членки следва да нотифицират своята позиция по отношение на всички документи за пътуване и да се стремят да хармонизират своите позиции относно различните видове документи за пътуване.
- (7) Мерките, необходими за прилагането на настоящото решение, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията⁶.
- (8) По отношение на Исландия и Норвегия настоящото решение представлява доразвиване на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген⁷, които попадат в областта, посочена в член 1, букви А, Б и В от Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на същото споразумение⁸.
- (9) По отношение на Швейцария настоящото решение представлява доразвиване на разпоредбите от достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария, за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁹, което попада в областта, посочена в член 1, букви А, Б и В от Решение 1999/437/ЕО на Съвета, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета¹⁰.
- (10) По отношение на Лихтенщайн настоящото решение представлява доразвиване на разпоредбите от достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола, подписан между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн за присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към въвеждането,

⁶ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

⁷ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁸ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

⁹ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

¹⁰ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1.

прилагането и развитието на достиженията от правото от Шенген, което попада в областта, посочена в член 1, букви А, Б и В от Решение 1999/437/ЕО на Съвета, във връзка с член 3 от Решение 2008/261/ЕО на Съвета¹¹.

- (11) Съгласно предвиденото в членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия инструмент и съответно не е обвързана от него и той не е приложим към нея. Предвид на това, че настоящият инструмент е предназначен да гради върху достиженията на правото от Шенген по силата на разпоредбите на дял IV на Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания, в съответствие с член 5 от протокола, решава в срок от шест месеца след като Съветът е приел настоящия инструмент, дали ще приложи това решение в националното си право.
- (12) Настоящото решение представлява доразвиване на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не взема участие в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген¹²; следователно Обединеното кралство не участва в приемането му, не е обвързано от него и то не е приложимо към Обединеното кралство.
- (13) Настоящото решение представлява доразвиване на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не взема участие, в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген¹³; Следователно Ирландия не участва в приемането му, не е обвързана от него и то не е приложимо към нея.
- (14) По отношение на Кипър настоящото решение представлява акт, който доразвива достиженията на правото от Шенген или е свързан с тях по друг начин, по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.
- (15) Настоящото решение представлява акт, който гради върху достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях, по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.,

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Предмет и приложно поле

1. Настоящото решение установява списък на документи за пътуване, даващи право на притежателя им да премине външните граници, и върху които може да се полага виза (наричан по-нататък „списъкът на документите за пътуване“) и механизъм за съставянето на този списък.

¹¹ ОВ L 83, 26.3.2008 г., стр. 3.

¹² ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

¹³ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

2. Настоящото решение се прилага към документите за пътуване като национален паспорт (обикновен, дипломатически, служебен/официален или специален паспорт), документ за пътуване за извънредни ситуации, документ за пътуване на бежанци или апатриди, документ за пътуване, издаден от международни организации или laissez-passer.

Член 2

Съставяне на списъка на документи за пътуване

1. Комисията изготвя списъка на документи с помощта на държавите-членки и въз основа на информацията, събрана в рамките на местното шенгенско сътрудничество, както е посочено в член 48, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаването на Визов кодекс на Общността.
2. Списъкът на документи за пътуване се изготвя в съответствие с процедурата, посочена в член 7, параграф 2.

Член 3

Структура на списъка

1. Списъкът се разделя на три части.
2. Част I се състои от документи за пътуване, издадени от трети държави и териториални единици, както са изброени в приложения I и II към Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване¹⁴;
3. Част II се състои от следните документи за пътуване, издадени от държавите-членки на Европейския съюз.
 - а) документи за пътуване, издадени на граждани на трети държави,
 - б) документи за пътуване, издадени на бежанци съгласно Конвенцията за статута на бежанците на Организацията на обединените нации от 28 юли 1951 г.,
 - в) документи за пътуване, издадени на апатриди съгласно Конвенцията за статута на апатридите на Организацията на обединените нации от 28 септември 1954 г.,
 - г) документи за пътуване, издадени от Обединеното кралство на британски поданици, които не са граждани на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия за целите на съюзното право.
4. Част III се състои от документи за пътуване, издадени от международни организации.

¹⁴ ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1.

5. Като общо правило, включването в списъка на даден документ за пътуване се прилага за всички серии на този документ, които са все още валидни.
6. Ако трета държава не издава определен вид документ за пътуване, това се указва чрез вписване на „не се издава“ в списъка.

Член 4

Нотифициране на признаването или непризнаването на включените в списъка документи за пътуване

1. В срок от един месец след съобщаването на списъка, посочен в член 2, параграф 1, държавите-членки уведомяват Комисията за своята позиция относно признаването или непризнаването на документите за пътуване.
2. В рамките на Комитета, посочен в член 7, параграф 1, държавите-членки обменят информация за основанията за признаването или непризнаването на конкретни документи за пътуване, с оглед постигането на хармонизирана позиция.
3. Държавите-членки уведомяват Комисията за всички промени на предходно указано признаване или непризнаване на даден документ за пътуване.

Член 5

Нови издавани документи за пътуване

1. Държавите-членки уведомяват Комисията за нови документи за пътуване, посочени в букви а) до в) от член 3, параграф 3.
2. Държавите-членки информират Комисията за нови документи за пътуване, издавани от трети държави, държави-членки и международни организации, посочени в член 3, параграф 2, в член 3, параграф 3, буква г) и член 3, параграф 4.
3. Комисията актуализира списъка в съответствие с нотификациите и получената информация и замолва държавите-членки да нотифицират своята позиция относно признаването или непризнаването в съответствие с член 4.
4. Списъкът на документи за пътуване се изготвя в съответствие с процедурата, посочена в член 7, параграф 2.

Член 6

Оценка на техническите стандарти на документи за пътуване

1. С оглед да се подпомогнат държавите-членки при тяхната оценка на техническите стандарти на документите за пътуване, Комисията може, в съответствие с процедурата, определена в член 7, параграф 2, да предвиди технически анализ на такива документи за пътуване.

2. Резултатите от техническата оценка на документ за пътуване се съобщават на държавите-членки.

Член 7

Комитология

1. Комисията се подпомага от комитет (Комитета по документите за пътуване).
2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 8

Публикуване на списъка

Комисията предоставя списъка, включително нотификациите съгласно член 4, на разположение на държавите-членки и на обществеността, посредством постоянно актуализирано електронно публикуване.

Член 9

Отмени

Решения SCH/Com-ех (98) 56 и SCH/Com-ех (99) 14 се отменят.

Член 10

Влизане в сила

1. Настоящото решение влиза в сила на [...] ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
2. Всички разпоредби на настоящото решение се прилагат от датата на влизането му в сила с изключение на член 9, който се прилага от датата на първото публикуване от страна на Комисията на списъка, посочен в член 8.

Член 11

Адресати на настоящото решение са държавите-членки в съответствие с Договорите.

Съставено в [...] на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател